

SPYMINAALI

HUHTIKUUN 8, 1994 NUMERO 2

Juuei

Taas on Wappu! (kirjoitushetkellä vielä hamassa tulevaisuudessa :) Aurinko paistaa, viini virtaa, haalarit ilmestyvät katukuvaan ja fuksit saavat lakkinsa.

Wappunumeron pääkirjoituksessa yleensä päätoimittajat herkistelevät ja muistelevat kaikkien Wappujen äitiä, omaa fuksiWappuaan. Eli kertaan lyhyesti: soudettiin, kilpailtiin, uitiin, laulettiin, ja aamuvarhaisella vihdoin sovitetiin tupsulakkia päähän, ja vielä matinoitiin Linnansaassa.

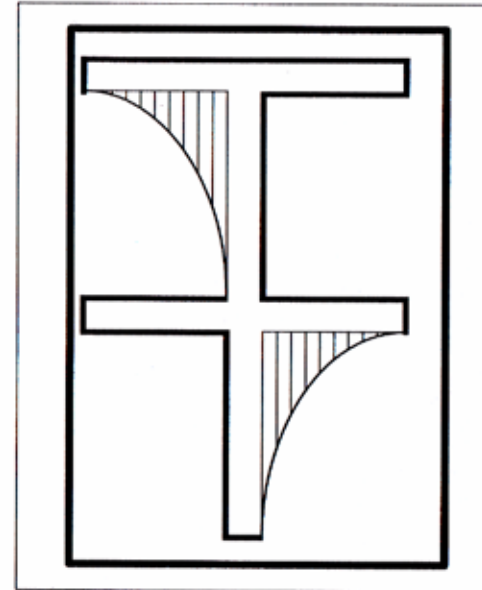
Nyt viimeistään kyllä pitää kaivautua esiin koneen äärestä Doomia pelaamasta, läpi emacsin manuaalien ja Kreyszigin irtolehtipainosten. Etsi esiin koinsoymä haalarisi ja hankkiudu ulos auringonpaisteeseen! Wappuviikolla puuhastelun puutteessa kannattanee eksyksellä Letkun puistoon muun tupsukansan ja humanismin kukkasten sekaan leipää ja sirkushuveja katsomaan. Unohtamatta tarkoitushakuista humalaan hankkiutumista, kelpaa jatkoilla Letkussa myös yönsä Wappuisin viettää, muistaen lämpimän vaatetuksen. Fuksiolentojen uinninopettelua tulee teekkarin isoon ääneen omaa uintiaan muistellen myös saapua seuraamaan. Ja aamuvarhaisella lakkiinsa seuraava solmu solmia.

Toivottavasti myöskin tänä Wappuna Poliisi on haalaripukuisten ylin ystävä. Eikä kukaan onnistuisi pulahtamaan fuksieläinten sekaan käsipohjaa harjoittelemaan.

Asiasta yhdeksänteen, kuten nopeimmat ovat jo huomanneet (päätoimittaja on kyllä parhaansa mukaan informoinut) Terminaalia onnistuu nykyään lukea myös hypermediamuodossa. Linkki lehteen löytyy stektien www-serverin alta sivulta <http://stekt.oulu.fi/Terminaali>. Sivu ei toistaiseksi ole kovin kaksinen, eli otan vastaan kritiikkiä/toiveita palvelun kehittämiseksi. Taidat muuten parhailaan lukea Suomen ensimmäistä kiltalehteä jossa on myös äänet mukana. Muutenkin tuota hypermediaschysteemiä voisi suosia gopherin ohella ja kustannuksellakin (vink vink otitsun & hallitus). Kokeilkaa.

Aurinkoista ja antoisaa Wappua itsekullekin!

teemu

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus
Mitähän jännää numerosta löytyykään
Johtajan ääni
Kivenä kehityksen tiellä
Kevät tulee, oletko Jeesus?
Vastine korkeakouluneuvostolle
Mielipide
Tyytyväisiä ihmisiä laman keskellä
Poronkusema
Mikä miehessä miellyttää
Testasimme varmuusvälineet
GOOMilla
Bongaa kilpaa!!
Lapsellinen Wappu
Kotimaanpitkä
Ufojen kidnappaus
Instructions
Valasvisa

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja:
Senssitoimitus:
Tirehtör le Art:
Herra Kokelas:

Teemu Leppänen
Markku Lappalainen
Saku Huttunen
Antti Kangas

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltäviä osittaisia kopiointia opetustarkoituksiin.

Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn.

Fuksit kuolee fuksit kuolee Wappuna, fuksit kuolee fuksit kuolee Wappuna

Koe:

1. Mikä on signaalin
 $x(t) = 2W \sin(2\pi Wt)$
Fourier-muunnos-
tulos?

$$X(f) = \pi \left(\frac{f}{2W} \right)$$

Kuten huomaatte olen
päättänyt mieleeni tämän
täysin hyödyttömän tiedon.
Nin pitkäksikukaa, etä pö-
SEN LÄPI kokeesta. Nyt on
unohtaa SEN ikuisuus. Ette
ole oppineet minulle mi-
TÄÄN PAITSI SEN, miten jär-

SANOJAAN, MITÄ OPEUTUSTOISTA
SAATI TYÖDYTYKS KOMPENSOI
KURJAN SALKAN.

Johtajan ääni

Tämä Terminaali ilmestyy vasta juuri ennen Wappua, joten jutut spekseistä ja muista suurista tapahtumista voi siirtää muistojen puolelle. Se suurin ja kaunein on kuitenkin vielä edessä. Toivottavasti fuxien pisteet on kasassa, että kiltamme saa lisää tupsullisia kulkijoita keskuuteensa.. Kilta aloittaa Wapun vieron (viimmeistään) perinteeksi muodostuneella Wappuinfolla. Wappuinfo järjestetään Oulujoki Oy:n tiloissa Leppiniemessä, missä tutustumme voimalaitokseen (pakolliset kuviot) ja nautimme ravintoa ja virvokkeita. Lisäksi fuxipalleroille annetaan viimmeinen "miten teekkariWappua vietetään Oulussa" opastus. Ainakin vanhemmat tieteenharjoittajat ovat innolla lähdössä, sillä ilmoittautumislistan sarake teekkarit täytyi valoakin nopeammin.

Tulossa on siis Wappu, kesä ja karpäset, terassit, aurinkoiset uimarannat ja vähäpukeiset naiset. Kesän jälkeen tulee kuitenkin taas syksy.

Tulevana syksynä näämme ABI-päivien kantaman sadon ja uusien fuxien sukupuolijakauman. Miesvaltaisen killan jäsenenä vilpittömästi toivon, että naiset olisivat edustettuina tulevan vuoden fuxikiintiössä, edes yhtä lukuisina, kuin kuluvana vuonna. Tuleville fuxeille järjestetään niin ikään perinteeksi muodostuneet fuxicursio ja fuxisuunnistus.

Fuxisuunnistuksesta on suunniteltu koko yliopiston yhteistyössä järjestämää megatapahtumaa, mutta suunnittelu on vasta ideatasolla.

Myös muu killan toiminta on parantuneen talouden puolesta mahdollista, joten hyviä ideoita otetaan vastaan. Ja huomatkkaa!!! Kaikki ideat ovat hyviä, vain toteuttamiskelpoisuus asettaa rajoituksia.

Viettäköön rentouttava kesä, että jaksatte taas syksyn riemuissa ja riennoissa.

Aurinkoa

TEKKARI !!!

TEKniikan Akateemisten Liitto
tarjoaa juuri Sinulle

- opintolainatakaukset
- lehdet ja julkaisut
- edullisia vakuutuksia
- lakimiespalvelut
- työttömyysvakuutuksen
- harjoittelupalkkasuosituksia
- neuvontaa
- alennuksia
- tilastoja
- tutkimuksia
- tietonsa ja taitonsa käyttösi

•edullista edunvalvontaa jo teekkarinaikana

TEKNIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK ry

Kysy lisää aluetoimistolta,
Teknologiantie1, 90570 Oulu, puh (981) 551 5555

Tätä ette usko!

Maailmanmainetta telepaattisilla tietokoneohjelmilla niittänyt pohjoiskalotin johtavin atk-spesialisti Johan Wolfgang af Lusmu järjestyttää jälleen ihmisen todellisuudentajua.

Hän on ensimmäisenä ihmisenä maailmassa kehittänyt koulutettavan tietokoneen. Maailman johtavat tiedemiehet ovat ymmällään. "Se ei voi olla totta". "Mahdotonta", todettiin 25. psykologian maailmankongressissa Acapulcossa viime kesänä. "Huijausta", väittävät Insinöörien maailmanliiton huippuasiantuntijat. Epäuskoisten huudahdusten luetteloa voisi jatkaa loputtomiin. Riittääköön! af Lusmun näytökset vakuuttavat... Ei, ne suorastaan tyrmistyttävät suuren epäuskoisen yleisön.

Ihminen on joutunut koneen orjaksi. Me nöyristelemme liikaa tekniikkaa. Puhumme muka käyttäjäystävällisyydestä ja koneista, jotka lähestyvät meitä pikkuhiljaa kuin inhimilliset olennot. Me varomme voittamasta laitteita. Estämme ylijännitepulsseja pääsemästä koneittemme keskusyksikköihin - maksoi mitä maksoi. Me suojelemme niitä kosteudelta ja rakennamme ilmastoituja huoneita.

Mutta! Ihminen, katso itseäsi: kuinka elät! Asuntotutkimuskomitean mietinnön (164 Sarastamo 1986, s.134) mukaan Suomen tietokoneet toimivat terveellisemmissä ympäristöissä kuin mitä niiden käyttäjien kodit ympäristöineen ovat. Ansaitsenko kone paremman kohtelun kuin sinä itse? Ei! Tietokone on pistettävä ahtaalle.

Koneiden koulutusperiaatteet Koneita pitää kouluttaa ja käskä. Niiden pitää kasvaa ankeissa ja kurinalaisissa oloissa. Koululaitoksemme kunnias historia osoittaa vastaan sanomattomasti, että oppimiseen kuuluu pelko. lä säästä vitsaa: anna koneelle välillä 380 V

kolmivaihevirtaa, välillä ampeereita Kempin hitsausmuuntajasta. Näin varustat laitettasi paremmin äkkinäisten jänniteenvaihtelujen varalle. Muutama pakkasessa parvekkeella vietetty yö tekee poikaa keskiverto mikrolle. Prosessia voi vielä entrata laittamalla tämän jälkeen masiina kuumaan suihkuun tai leipomisen jäljiltä olevaan uuniin! Se se vasta rassaa mikropiirejä. Tämän jälkeen kone tekee mitä vain välttyäkseen moiselta koulutukselta. USA:ssa Bellin laboratoriossa tehtyjen tutkimusten mukaan pelottelu- ja kuuma/kylmätoleranssivariaatio -menetelmällä voidaan saada esimerkiksi Basic-kone ymmärtämään ja puhumaan jopa Cobolia! Menetelmän muutoin keksi eräs keskinkertainen (!) ammattikouluttaja nimeltään Pavlov.

Biologien kokemuksia Entäpä miten biologien menetelmät viitoittavat tietä yhä pitemmälle koulutettuihin koneisiin? Kun kastematoa koeolosuhteissa pakotetaan ryömimään haaraantuvaa käytävää, oikeanpuoleinen haara antaa sähköiskun ja vasemmanpuoleinen kosteutta, mato oppii valitsemaan kosteamman kanavan. Kun tällainen koulutettu mato jauhetaan ja siitä valmistettu uute ruiskutetaan toisiin matoihin, oppivat nämä uudet kokelaat moisen valintatempun huomattavasti nopeammin kuin tuo kärsimysten kautta voittoon kulkenut esi-isänsä. Ruotsissa on paljastunut edelläolevaan biologispohjaiseen menetelmään perustuvayritysmikrojen koulutus- ja tietovarkausoperaatio. Erästä tietopankin konetta oli käytetty tehokkaasti sopivassa tietoverkossa. Se oli irroitettu ja jauhettu tehomurskaimissa hengityskelpoiseksi pölyksi. Sitä ostivat pitkälle

erikoistuneet ohjelmistotalot, aloittelevat tietopankit ja jotkut epärehellisin keinoin kilpailevat valmistajat. Tämä tietopöly imettiin koneen sisälle kytkemällä koneen oma tuuletin pyörimään takaperin! Pussista pölytettiin tietotomua tuuletinsiipiin: ja katso! Hetkessä oma pieni idiootti tulosti mitä kummallisimpia asioita. Halusipa tai ei!

Ei rokulia koneelle Laita tietokone töihin. lä säästä sitä. Sen tarkoitus on helpottaa ja monipuolistaa eloasi. Mikroytöehoseuran tutkimuksen mukaan kesäterään jätetty mikro toimii lomien jälkeen tehokkaasti vasta joulukuun puolivälin paikkeilla. Tämä johtuu mikropiirin ohuiden kupariliuskojen sisäisen resistanssin kasvusta. Nappaa kone kesälomaksi mökille. lä jätä kompuuteriasi punomaan juoniaan toimistoosi. Akkukäyttöisen murikan voit ruuvipuristimella kiinnittää veneeseen ulkolaitamoottoriksi. Lisälaitteeksi sopii kokoonkääntyvä aurinkopaneeli. Verkkokäyttöinen käy uppokuumentimesta: sinne vain saunan saaviin ja töpseli seinään. Isommalla laitteella kuivaat sienet ja puhallat pahnat navetan ylisille. Kokonaisen mikroverkon voit valjastaa kirkkoveneen airoja heiluttelemaan. Moinen rytmitystehtävä ei ole mikään tempu

vaativimpiin töihin tottuneelle mikrolle. Aiolisälaitteita myy koneen markkinoinut yhtiö. Vapauttakaa paimenkoirat. Suomen Kennel suosittelee paimenkoirille joutokäyttöä ja useista mikroista koostuvaa paimenverkkoa niiden tilalle. Oletteko kokeilleet tietokonetta keskisuuren tai sitä pienemmän veneen ankkurina? Nykyiset sähköjohdot kestävät hyvin rajummankin myrskyn tempoilut. VTT:n kokeiden mukaan polymerisoiduista muoveista valmistetut tietokonekaapelit kestävät jopa 300-500 kertaa suurempaa rasitusta kuin heti sotien jälkeisen teollisuuden bakeliittiset ns. stöpselit.

Hyötykäyttö kalajalostuksessa Hyvin sähköistetty yritysmikro on oiva katiska tai kututuro. Kalanjalostusseura on todennut mikrovirtapiirin sisäisen värähtelyn vaikuttavan kalojen sivujuoviin. Kalat parveilevat joukolla tämän tyyppisten ärsykelähteiden ympärillä. Tietokoneen sisälle uivat kalat kuolevat kivuttomasti. Tämä on kalastuksen sosiaalis-eettiseen näkökantaan varsin voimakkaasti vaikuttava tekijä.

Nyt on noustava pehmoilua vastaan. Kovalle koneelle kovat otteet ja kova koulutus.

Tosentti J. W af Lusmu

Tsirrwp !

Tintit ja varpuset, kaikki kuulkaa kinofilmiä kiiltävää. Kevät alkaa rasittaa pakkasukkoa säädyttömällä lirutuksillaan ja tunkemalla kätösensä paikkoihin, joihin ukkeli ei itse edes yllä. Mahla alkaa sulaa juurissa ja hiljalleen kerääntyä runkoihin kuin kusi sukkaan keskellä kesää. Odottaakapas vain, kohta alkaa luennoilla kuulua omituisia hihkaisuja, naurua, korinaa ja proffat käyvät yhä omituisemmiksi. Assarit unohtavat laskareita ja humanistit alkavat kukkia.

Kiltahuoneestamme käsin auringon paiste tuntuu LSD-harhalta, seinät sulavat ja valuvat kirkuen höyryn tuoksuisen kahvinkeittimen ohi matkallaan alakuppilaan meditoimaan kokolattiamattojen luisto-ominaisuuksista verrattuna kermavaahdon ballistisiin kykyihin tiputtaa serbikoneita Oulun ilmatilasta. Sokeripala purkki yrittää kehittää hiilikarbonaattiyhdisteitä permanent-tussin avustamana päästään ilmoille sinistä tuoksua, hajua, joka saa vannoutuneemmankin teekkarin kuvittelemaan kukkia ja mehiläisiä vaikkei ensimmäistäkään pitkätukkaista humanistia ole näköpiirissä.

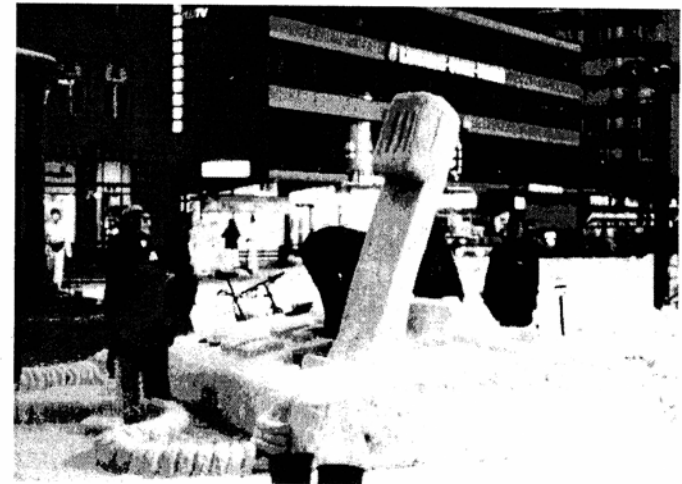
Rumpusoolo takoo tajuntaa klaustrofobisella innolla kuin nirvanaan vaipuva pingviini Prisman pakastealtaassa. Nokialainen taidonnäyte vilkuttelee siniharmaata silmäänsä viheltäen sävelen vierestä tähtilippua osoittaen kaiken olevan kansainvälistä. Pilveen kiivennyt pääte on yhtä hankala asiakas missä päin planeettaa tahansa. Kuka nyt voisi ottaa vakavasti ASCII-päätteen, jonka musiikkimaku on noinkin omituinen. Soittaisi ees Griegin vuorenpaikkoja, niin sen neuroosi olisi ymmärrettävissä.

Jos nyt joku vielä selittäisi mitä siili tekee hereillä keskellä kevättalvea ?

Q: How many good ol' boys does it take to change a light bulb?

A: Four. One to change it, two to have a fistfight in the parking lot, and one to write a song about it.

Lumiweistoskisaa

Vastine Korkeakouluneuvostolle

28.1.1994 julkaisemassaan tiedonannossa Korkeakouluneuvosto arvioi sähkö- ja tietotekniikanalan työvoimatarpeen kaksinkertaistuvan vuosituhatteen loppuun mennessä. Alan työvoiman lisääminen edellyttää merkittäviä lisäyksiä ko. alojen sekä sisäänottomääriin että opetus- ja tutkimusresursseihin.

Oulun yliopiston Sähkötekniikan osasto kouluttaa tällä hetkellä uusia diplomi-insinöörejä kuormituskykynsä rajoilla. Opiskelijamäärältään osasto vastaa jo esim. lähes Lääketieteellistä tiedekuntaa, mutta siitäkin huolimatta opetushenkilökunnan lisätarve on toistuvasti jätetty toteutuksen tasolla huomioimatta samalla, kun sisäänottomääriä on lisätty. Nykyisin opetuksesta huolehtii n. neljä opettajaa sataa opiskelijaa kohden, kun vastaava suhde kasvatustieteellisessä ja Läkkitieteellisessä tiedekunnassa on keskimäärin nelinkertainen. Luvut ovat yhtä koruttomia tutkittaessa käytettävissä olevia resursseja opiskelijaa kohti. Myöskin tiedekunnan sisäisessä vertailussa sähköosaston aliresursointi on selvästi nähtävissä. Tällaisessa tilanteessa Korkeakouluneuvoston antaman ehdotuksen toteuttaminen on täysi mahdottomuus.

Ensisijainen toimenpide työvoimatarpeen tyydyttämiseksi on nostaa opiskelijoiden valmistumisprosenttia, joka tällä hetkellä on vain n. 50%. Tämä edellyttää koulutuksen rakenteen ja laadun muuttamista opiskelijaa enemmän motivoivaksi. Kasvattamalla harjoitus- ja laboratoriotöiden suhteellissa osuutta opinnoista sekä pienentämällä opetusryhmien kokoa saadaan opetusta muutettua tehokkaammaksi ja käytännönläheisemmäksi. Opiskelijoiden sisäänottoa voidaan asteittain lisätä pitkällä aikavälillä. Tämä kuitenkin edellyttää alaan kohdistuvan kiinnostuksen kasvamista, jotta osastolle hyväksyttävän opiskelijamateriaalin taso säilyy hyvänä.

Edellä mainitut toimenpiteet vaativat osaston rahoituksen ja opetushenkilökunnan määrän välitöntä lisäämistä edes tiedekunnan keskimääräiselle tasolle. Ottaen huomioon sähkötekniikan alan voimakkaan kasvun ja kehityksen, Oulun Yliopiston sähkötekniikan osasto on joutunut kohtuuttomien leikkausten kohteeksi. Huolimatta yritysmailman jatkuvasta paineesta saada lisää hyvin koulutettua sähkö- ja tietotekniikan alan työvoimaa, ei rahoituksen painopistettä ole saatu muutettua yliopiston sisällä oikeaan suuntaan. Kasvavien alojen rahoituksen tarve täytyy yleisesti tunnustaa ja yliesursoiduilta aloilta pitää pystyä leikkamaan. Käyttämällä tervettä järkeä voidaan tilanne vielä korjata oikeille raiteille.

**Sähköinsinööriilta ry.
Oulun TietoTeekkarit ry.**

Mielipide

Mikä siinä oikeen on kun ihmiset eivät saa pidettyä nelijalkaisia ystäviään aisoissa? Syynimaaltakin yliopistolle kävellessä silmään heti pistää pyörätien varressa vieri vieressä metrin välimatkoin kusenkeltaiset lirutukset ja vähintään joka toisessa välissä pienet ruskeat Kinder-yllätyspökylät. Ei luulisi liian vaikeaa olevan elukan hommiin päästessä pieni rauhoittava nykäisy sähkötalutushihnasta tai sitten elukan opettamisen tavoille. Niinno onhan meidän oma pikku Musti tai Mirri sisäsiisti, eli muusta ei väliksi. Taitaapa joukossa olla omistajien omiakin jätöksiä, kun kerran yleiseen siisteyteen noin piittaamattomasti suhtaudutaan. Ei yhtään ihme, että rattijuoppoihin ja murhamiehiinkin tässä maassa suhtaudutaan hyväntahtoisen hyysäävästi.

Julistankin alkaneeksi yleisen "Lahtaa Luppakorva"-viikon. Jos siis näet karvaturrin ulkoiluttajineen itse teossa, niin eikun kivenmurikka tai ainakin lumipallo käteen ja kohti heittäen (joko nelijalkaista tai mieluummin, omistajaa). Ovatko elukat tosiaankin niin tyhmiä, että kun metrin päästä alkaa naapurin reviiiri niin silti on pakko oma neliösentti päästä merkitsemään? Eihän siitä mitään tulisi jos ihmisetkin omistaisivat neliömetrin sieltä ja toisen täältä. PSOAS tai jokin muu vastaava instanssi voisikin ottaa onkeensa ja järjestää elukoille omat jätösalueensa jonne omistajat sitten raahaisivat piskinsä tarpeilleen (esimerkiksi Syynimaankin lähistöllä on tyhjää metsää yllinkyllin). Hyviä lannoitteitakin kotimaan maataloudelle saataisiin näin koottua. Ja työttömät voisivat lannoitteita keräillä. Saa maistua kunnan työkön vaihteeksi yhteiskunnan varoista elävälle rocki-muusikolle. Jätösalueita voitaisiinkin myöhemmin laajentaa elikoiden joukkohaudoiksi, joissa pikku kypäläjalat sitten harjoittelisivat kommuunireviiriasumista.

Ape Vaan

There was this moyel...he's the guy who does Jewish kids' circumscisions.... Anyway, one day he decides to retire and he goes to this leather shop and hands the taylor his little bag of foreskins.

"Could you make me something that will remind me of my life?" he asks the tailor.

"Sure, come back on Tuesday."

He comes back on Tuesday and the tailor hands him a wallet. "A wallet...this is all you could do?"

"Don't worry, rub it and it will turn into a suitcase."

Lehden linjasta viimeaikoina käyty keskustelu on herättänyt ajatuksia täällä jos toisaallakin. Pikainen gallup-kierros yliopiston käytävillä tavoitti pari tyytyväistä lukijaa. Seuraavassa he itse kertovat:

RAMONES

Lobotomy, lobotomy,
lobotomy, lobotomy!
DDT did a job on me
Now I am a real sickie
Guess I'll have to break the news
That I got no mind to lose.
All the girls are in love with me
I'm a teenage lobotomy.

Slugs and snails are after me
DDT keeps me happy
Now I guess I'll have to tell 'em
That I got no cerebellum.
Gonna get my Ph.D.
I'm a teenage lobotomy.

Yeah, I wanna be well
I wanna be well
I wanna be
I want I want I want
I want I want I want
Yeah, I wanna be well

I want my
LSD, golly gee,
DDT, wowiee!
Daddy's broke
Holy smoke
My future's bleak
Ain't it neat?

SUICIDAL TENDENCIES

Yesterday, as I went out of the house
I saw a body lying down quiet as a mouse
Lying face down in the sewer
I got up closer and I realized that I knew her
All her organs coming from her inside
Slashed up skin sliced up hide
Turned her over and saw the tire tracks on her head
That's when I realized she was dead
I saw your mommy and your mommy's dead
I saw your mommy and your mommy's dead

I saw your mommy and your mommy's dead
I saw her lying on a pool of red
I think it's the greatest thing I'll ever see
Your dead mommy lying in front of me
I'll always remember her lying dead on the floor
I hope she dies twenty times more
I saw your mommy and your mommy's dead
I saw your mommy and your mommy's dead

...niin sitä pitää! Kiitos pojat. Poikien esitykset on myös kuunneltavissa HypermediaTerminaalissa. Ensi numerossa sitten lisää tyytyväisiä lukijoita.

Poronkusema 10.3.1994

Jo perinteeksi muodostunut Rovaniemen yliopiston oikeustieteilijöiden organisoima leikkimielinen? Kilpailu, Poronkusema, järjestettiin jälleen kerran tuolla napapiirin tuntumassa sijaitsevassa arktisessa kaupungissa, joka tunnetaan nimellä Rovaniemi. Aktiivisena kiltana Oulun TietoTeekkarit ry. lähetti ko. kisaan oman joukkueensa puolustamaan killan mainetta ja kunniaa. Poronkusema pitää sisällään kymmenkunta rastia, joissa on erilaisia tehtäviä kisailijoiden ratkaistavina. Osa näistä tehtävistä on fyysisesti haastavia, osa taasen älykkyyttä ja nokkeluutta testaavia. Lisäksi kilpailijoille ja kannustusjoukoille on järjestetty jälkibileet ja jatkot kilpailun päätteeksi.

Kiltamme nelihenkinen edustusjoukkue saatiin kasaan hyvissä ajoin ja ilmoittautuminen suoritettiin perinteisesti viimetingassa eli n. tuntia ennen ilmoittautumisajan päättymistä paluumatkalla GOOMilta, Hirvaskankaan shellin puhelinkioskista. Kannustusjoukkomme sai alkunsa kilpailua edeltävänä viikonloppuna kahden vapaaehtoisen voimalla ja lähtöä edeltäneenä iltana pidetyssä saunaillassa tuo vapaaehtoisten joukko kasvoi viidellä henkilöllä. Tuosta saunaillassa matka jatkui kaupungille, jossa valmistauduimme seuraavan päivän koitokseen kiertämällä lukuisia ravitsemusliikkeitä ja nauttien niissä tarjoilluista nestemäisistä ravinteista. Jatkoimme treenausta lähes aamuun saakka, viimeisten lopettaessa n. klo 05.00 aikoihin. Aamuauringon sarastaessa verhottomasta ikkunasta sisään alkoi kohmeloinen porukkamme siristellä silmiään ja nauttimaan aamuevääitään saattaen itsensä uuteen nousuun ja kohti Rovaniemeä, kaupan kautta kuitenkin. Rautatieasemalla odotellessamme junan saapumista alkoi ryhmämme yleisilme piristyä saavuttaen osakseen ihannoivia katseita ohikulkevilta ihmisiltä. Ja juna saapui.

Väärälle raiteelle ja hieman myöhässä, vaan eipä se olisi ollut VR:n juna jos se ajoissa olisi tullut. Noustuamme mukaavaan ja tyylikkäästi sisutettuun vaunuun, huomasimme, että yksi kannustusjoukkoomme ilmoittautuneista sankareista ei ollutkaan saapunut paikalle. Hetken kerkisimme jo luulla, että Hane tekisi meille oharit ja jättäisi kokonaan tulematta, kunnes näimme tuon sähkönsiniseen haalariin pukeutuneen teekkarin kirmaavaan kohti väärää raidetta, tai siis oikeaa raidetta, vaan ei sitä jolla se juna oli. Onneksi täysin pihalla ollut ystävällinen kondensaattori sai ilmeisesti oivalluksen ja yhdisti haalari-pukuisen hemmon meihin ja tiedusteli Hanelta oliko tämä kenties menossa samaan suuntaan meidän kanssamme. Saatuamme myöntävän vastauksen kondensaattori opasti eksyneen lampaan oikeaan junaan. Myöhemmin junassa tämä ystävällinen rautatietyöntekijä jätti kohteliaasti huomauttamatta, kun nautiskelimme omia eväitämme. Tuopit saimme muuten VR:ltä.

Saavuttuamme Rovaniemelle oli meitä vastassa joukko paikallisia opiskelijoita, jotka lähtivät opastamaan meitä kulkuneuvoille päin ilmoittaen, että autoihin lastataan 1 joukkue/ auto. Tiedustelin tässä vaiheessa, että löytyykö heiltä meidän vaatimattomalle 11 hengen joukkueelle sopivaa autoa, mikä kysymys oli saada kuskille jauhot suuhun, mutta hieman neuvoteltuamme asiasta saimme jaettua porukan pariin autoon. Ja matka jatkui ALKOn kautta majoituskoululle. Koululta suuntasimme kohti kaupungin keskustaa aiheuttaen pahennusta ja hämminkiä. Aurinko paistoi ja poppi soi mukanamme olleesta poppikoneesta, joka kylläkin hetken päästä kärsi pienen vahingon. Paikkailimme kärsivää soitintamme laastarilla ja niin se oli kohta melkein kuin uusi. Lisäksi mukava Expertin-setä antoi lainata ruuvimeisseliä, jolla vii-

meistelimme korjaustyön. Nautittuamme kiinteäkin ravintoa, suuntasimme kulkumme kohti kisan alku-paikkaa, Cafe Tivolian. Lähtö tapahtui n. klo 17.25.07.25 ja saavuttuamme ensimmäiselle rastille joutui joukkueemme heti tositoimiin. Piti poimia hampaailla kaksi omenaa täydestä vesisaavista. Lapsellista. Mutta onneksi Hiiva pelasti meidät ripeällä toiminnalla ja pääsimme jatkamaan matkaa. Rasteilla oli tehtävänä mm. paukun tunnistamista, juomista, palindromin keksiminen, pikanäytelmä, karaokea, juomista, kuminauhan pujotusta, jne.

Suoriuduimme, kuinkas muuten, ripeästi kaikista rasteista saamalla jopa täysiä suorituspisteitä tekemättä mitään. Lahjontamennel- mämme oli nähtävästi senverran tehokas. Jos- sain vaiheessa osa joukostamme katosi jonnekin, kukaan ei tiedä tänä päivänäkään minne, ei edes kadonnut lammak itsekkään. Maaliin päästyämme aloimme pitää bileitä yllä, sillä maalissa ei ollut vielä kovin paljoa porukkaa, mutta n. tunnin juhlamisen jälkeen alkoi muitakin virrata paikalle. Tunnelma tiivistyi iltaa myöten ja 23.00 aikoihin kilpailun tuomaristo julkisti tulokset. Ja, ihme ja kumma, voittanut joukkue oli rovaniemeläinen!?! Tässä vaiheessa voitaneen mainita, että OTIT:n joukkue sijoittui 51 joukkueen kisassa parhaana oululaisjoukkueena hienosti kymmenenneksi!! Hyvä me! Bileet jatkuivat Tivolian sulkeuduttua montussa, jossa oli tarjolla viiniä ja sai sieltä ostaa myös kaljaa ja lonkeroa. Poistuimme viiden maissa montusta jatkaen bailausta majoituskoululla kello kuuteen. Ensimmäiset aamuvirkut poistuvatkin aamujunalla kohti etelää jo seitsemän aikaan.

Aamalla iloiset naamat kurkistelivat ympärilleen yrittäen selvittää missä olivat ja tutkiskelivat tasukujaan ja huomasivat kummia: edustusjoukkueemme jäseniltä oli hävinnyt mm. kaksi lakkia ja kahdet silmälasit!! Myöhemmässä tutkinnassa löytyi yksi lakki ja molemmat lasit. Näin siis Rovaniemellä. Mukana tetsaamassa olivat Salla, Mirikka, Pitkä-Antti, Intti-Ana, Teemu, O-P, Hiiva, Jokke, Jani, Hane ja mä.

Yhteenveto:
 + iloinen meininki (meillä)
 + ystävällinen kondensaattori
 - kisajuomat maksullisia
 - 1 kadonnut ja 1 hävinnyt Minttupullo

Terminaalin testiryhmä

Koska meidänkin koulutusohjelmassa on niin paljon poikamiehiä, kävimme kysymässä yliopiston naisopiskelijoilta, mikä miehissä kiinnittää heihin huomion. Ottakaa neuvosta vaari, hyvät pojat!

Ensinäkemällä huomio kiinnittyi: Kyllä Ei

Takapuoli	30%	70%
Hiukset	45%	55%
Vaatetus	60%	40%
Kaveriin	72%	28%

Puhetyylissä etua oli:

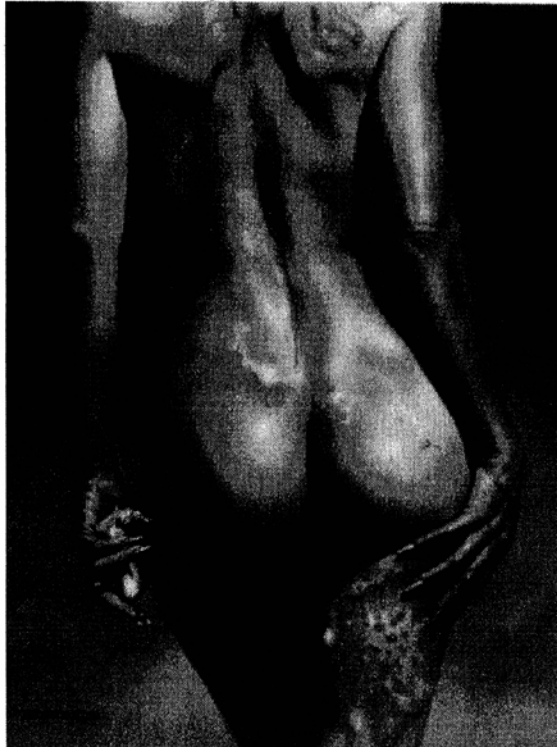
Savolaisuudessa	0%	100%
Eleissä	50%	50%
Flirttailussa	77%	23%

Seksi on parasta kun miehellä on:

Iso penis	60%	40%
Penis	75%	25%
Kestävyyttä	46%	54%
Kielitaitoa	93%	7%
Hellät kädet	43%	57%
Kokemusta	65%	35%
Kondomi	87%	13%
Ruskeat silmät	2%	98%
Hieromasauva	92%	8%

Mies on seksikäs, kun hänellä on:

Parransänki	67%	33%
Parta	13%	87%
Pitkät hiukset	32%	68%
Silmälasit	44%	56%
Farkut	74%	26%
OTIT-Paita	13%	87%
SIK-Paita	8%	92%
Kauluspaita	55%	45%
Siniset silmät	51%	49%

Tässä teille hieman purtavaa. Jos haluatte jatkaa poikamiespäiviä, ei huolia ole, jos puhutte savon murteella OTIT/SIK-paita päällä ja kuljette ZZ-Top parta naamassa. Jos taas haluatte naisen, kasvattakaa kalun kokoa, laittakaa farkut jalkaan, käykää kielikursseilla ja kulkekaa helvetin hyvännäköisen kaverin seurassa.

Vara vehkeessä parempi

Näin Wapun ja Wappuheilojen lähestyessä on aika testata markkinoilla olevat tärkeimmät kondomimerkit. Markkinoilla on liikkeellä halpoja kopioita, varo niitä!

Jos joku Terminaalin lukija ei tiedä, voidaan nykyisiä kondomeja hyvinkin käyttää useampia kertoja. Pitää vain huolehtia kondomin pesusta ja sopivasta kuivaamisesta. Alan kauppoihin on tullut jo rullauslaitteitakin. Lama puree myös kumialalle. Näin kotikonsteina voidaan neuvoa että kondomi kannattaa pestä hyvin kädenlämpöisellä, saippuoidulla vedellä. Huuhtelu kannattaa tehdä huolellisesti, muuten seuraavan aktin aikana saattaa tulla hieman kutkutusta. Kuivaaminen tehdään pyykkinarulla tai kuivausrummussa. Mankelointia tulee välttää.

Sultan

Tämä perinteinen nuoren miehen valinta on joukon pienimpiä. Paketin kuori on sinivalkoinen, joten isänmaalliset, tässä teille valinta. Kestävyyks keskiluokkaa.

Suki-Suki

Tämä Nippon-leiman saanut kondomimerkki on toinen joukon pienimpiä. En suosittelen isomelaisille kiitalaisille. Joukon ehdottomasti ohuin kondomi.

Näkki

Testisarjan ainoa suomukondomi. Kestävyys on joukon surkeimpia. Tätä kondomia ei voi suosittelaa kovin rajuihin gaymeihin.

Suosittelimme hyvin höönattua lutkaa jos on pakko käyttää tätä kortsua. Juuri mahdollisen rikkoontumisvaaran takia suosittelimme ainoastaan hyvin tilapäisiin suhteisiin.

Nam Nam

Uudet makukortsut ovat kokeilemisen arvoisia! Makuja löytyy sitruuna, mansikka ja banaani. Etenkin mansikan maku/haju aktin jälkeen on... mielenkiintoinen. Suuseksifanaatikon unelma. Mielummin sitä banaania lutkuttaa kuin jotain kumista kyrpää.

After Nine

Ravintoloista löytyvä kondomi on oikea unelma. Tämä on hyvin liukastettu, sopivan kokoinen (sopii hieman isommillekin) ja kestää myös kovemmassa käytössä. Tämä ei tosin ole kovin suurkuluttajan kondomi juuri ravintolahinnan (5mk kappale) takia. Mukava rasia.

Eurokondomi

Suomi yhdyntyköön Eurooppaan jo kondomienkin valossa. Eurokondomi-rasiasta löytyy monenväristä kumia. Kuukautisten aikaan käypää punaista, aloittelijoille vihreätä, taitaapi rasiassa olla sinistäkin. Pissaleikkeihin löytyy keltaista. Ainoastaan jäämme kaipaamaan ruskeata anaaliaktiin. Muuten toimituksen ehdoton valinta. Kondomit sopivat parisuhteeseenkin, kun yhtenä päivänä tulee keltaista melaa, toisena punaista parrua ja kolmantena sinertää heppi. Vaihtelua.

koettuna GOOM

Tämä tarina ja siinä esiintyvät henkilöt ovat täysin keksittyjä. Kaikki mahdolliset yhteydet tapahtumiin tai henkilöihin ovat satunnaisia ja epäoleellisia. GooM, Giganttisen orgastinen opiskelijoiden Megakongressi pidettiin Viking Linen m/s Isabellalla 9-10.2.1994 jo toista kertaa. Mukana oli noin 2500 opiskelijaa isänmaamme joka kolkasta.

Tämä tarina kertoo 7 Oululaisen nuorukaisen epätoivoisesta taistelusta luonnonvoimia, viinanhimoa, rahapulaa ja krapulaa vastaan. Aloitakaamme tarinamme ravintolasta, jota voimme kutsua vaikkapa Reikuksi. Tiistaina 8.2.1994 klo 22:00 tähän ravitsemusliikkeeseen oli eksynyt kokonaista viisi (5) kappaletta tarinamme päähenkilöistä. Heitä voisimme vaikkapa kutsua nimillä Hiiwa, Leksa, Mirikka, O-P ja Cassius-kissanhiekkä. He olivat tutustuneet alkoholijuomien vaikutuksiin jo muutaman tunnin ajan (paitsi Leksa) ja tunnelma olikin jo korkealla. Ko ravintolassa oli myös useita muitakin haalaripukuisia opiskelijoita(?) valmistautumassa matkaan. Lähtö tapahtui noin puoli kolmen aikoihin ja varsinainen matka kohti Helsingiä noin kello 3:00. He siis olivat matkalla. Matkustusvälineeksi he olivat saaneet lahjonnan ja lievän kiristuksen ansiosta myös tappajakaroliinaksi kutsutun ajoneuvon. Ensimmäisen kerran matka katkesi Ouluntullissa, koska he huomasivat matkustajien polttoaineen olevan vähissä. Useiden pysähdysten jälkeen he huomasivat olevansa Helsingissä. Tarkemmin asian ilmaistaksemme he seisoivat TERMINAALIN, tuon uljaan kiiltalehtemme edessä. Täällä he kohtasivat ryhmön kaksi muuta jäsentä, kutsukaamme heitä vaikkapa nimillä Jokke ja Kirsti.

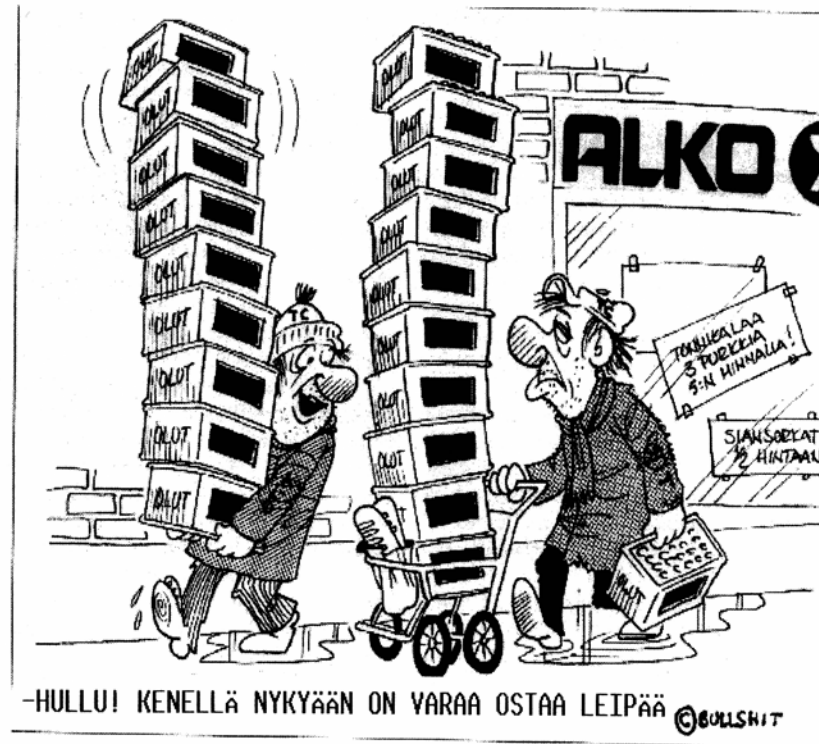
Pian tämän jälkeen tämä seitsenhenkkinen iskuryhmä suoritti siirtymävaiheen itse laivalle, josta mainittakoon erittäin positiivisena seikkana, että

omat polttoaineet saatiin näppärästi laivalle mukaan. Illan ohjelmaa tarkastellessaan iskuryhmämme huomioitsi ohjelmaa olevan enemmän kuin riittävästi. Virallinen ohjelma oli jakaantunut neljään erilliseen ravintolaan. Illan ohjelmasta mainittakoon muunmuassa Kirkan keikka, trubaduri Marc Dobson sekä yhtye nimeltä Taurus. Olipa laivalla myös KOFF rock cafe, jossa oli useita erilaisia Koff-skaboja. Oli tölkinheittoa, juontikisaa ynnä muuta mielenkiintoista. Ympäri alusta oli myös myyntipisteitä, joista oli saatavissa ah niin tärkeää polttoainetta, tällä kertaa Leningrad Cowboys-merkistä. Parhaat bileet löytyivät kuitenkin käytäviltä, joissa pystyimme nautiskelemaan omia juomiamme. Iskuryhmämme kunnostautui muunmuassa rakentamalla Cowboys-tölkeistä pinon välille pöytälevy-katto. Tämä kalteva Pisan torni ei kuitenkaan kauaa vanhentunut, vaan romahti, mutta eihän mikään kestä ikuisesti. Käytävillä meno jatkui läpi yön, mutta eräillä ryhmämme jäsenillä polttoaineenkulutus oli ilmeisesti sitä luokkaa, että itse kukin joutui välillä pitämään pieniä lepotaukoja.

Aamun koittaessa testiryhmämme siirtyi nauttimaan omaa sekä laivalta ostettua polttoainetta tax-free myymälän edustalle ja kas kummaa: yön aikana joku oli tunkenut erään ryhmämme jäsenen taskuihin ylimääräisiä mairinnousukortteja, joilla pystyimme hankkimaan kokonaista kolme kuuden kappaleen polttoainepakkausta sekä yhden litran hieman väkevämpää ainetta. Rantautuminen onnistui suorastaan loitavasti, koska keltään ei tiedusteltu ylimääräisten tultiaisten määrää, vaikka lähes kaikilla jotain ylimääräistä oli repussa. Paluumatkasta mainittakoon se, että kulkuvälineestämme uhkasi kerran loppua polttoaine (meillä matkustajilla-han sitä vielä oli) ja se, että jouduimme suorittamaan pienen pysähdyksen Hirvaskankaan

Essolle, josta tankkasimme 30 kappaletta 0,33 litran polttoainepakkausta mukaamme, jotta jaksaisimme loppumatkan. Jostain kumman syystä ryhmämme kuitenkin alkoi hyytyillä loppumatkasta ja emme päättäneetkään matkaamme sinne, mistä sen aloitime.

Ensi vuonna GooMista on tulossa kaksipäiväinen, jolloin noin 1000 henkeä bailaa kaksi vuorokautta ja 1500 vaihtuu ensimmäisen vuorokauden jälkeen. Kokonaisvaikutelma oli aika hyvä, joskin kalja olisi saanut olla halvempaa, naiset kauniimpia, viina väkevämpää, rahaa enemmän jne... mutta nuo kaikki jäivät kumminkin sivuseikoiksi. Ensi vuonna uudelleen.

-HULLU! KENELLÄ NYKYÄÄN ON VARAA OSTAA LEIPÄÄ GULLSHIT

Rale

OTITin luontokerhon Bongauskisa -94

Kevät on jo tullut, lumi sulaa ja aurinko paistaa. Keväinen luonto on täynnä uutta elämää ja kasvamista. Perinteisesti Suomen kansan kevätpuuhiin on kuulunut tämän muutoksen tarkkaileminen.

Radion ja television luonto-ohjelmat seuraavat herkeämättä jokaista uutta lajia joka saapuu pesimään kauniiseen maahamme. Ahkerat lintuilmiset kiikaroivat taivaita jotta voisivat soittaa aikaisin lauantaina luontoaamuun nähneensä varmasti pääskyn tai kottaraisen jo nyt. Suunnatonta mielihyvää tuottaa erityisesti erilaisten vertailujen tekeminen edellisvuoden, tämänvuoden ja vuosisadan alun ennätyskevään välillä. Lasketaan peippojen keskimääräistä tuloaikaa ja urosten keskimääräistä suhdetta naaraisiin jne...

Teekkaria ei tämmöinen kuintenkaan jaksaa välttämättä kiinnostaa. Luonto-ohjelmat tulevat älyttömän aikaisin lauantaiamuina tai parhaaseen bailuaikaan illalla. Linnut lentelevät niinkään aamuisin ja iltaisin ja harvemmin siten, että tarkkailu onnistuu kämpän ikkunasta. Lisäksi on suunnattoman vaikeaa erottaa lajeja toisistaan ja laskeminen nelilaskimella on sängen tylsää (1 +1 +1 +1 +1 +...).

Mutta ei hätää OTIT:n luontokerho on luonut kaksi uutta bongauslajia, joita teekkarinkin on helppo harrastaa muun toiminnan ohella: setelibongaus ja vapaiden, nuorien, halukkaiden ja kauniiden naisen bongaus. Olemme luontokerhossa tietoisia, että näitä lajela on harrastettu ennenkin, mutta yhtään yritystä niiden koordinoimiseksi oikeaksi 'kansanliikkeeksi' ei liene tehty. Jos onnistumme luomaan kattavan ja luotettavan havainnoijaverkoston olisi tuloksilla merkittävää tieteellistä arvoa. Oulun Tietoteekkareiden luontokerhon maine kasvaisi ennestään kun kansainvälisissä tutkijapiireissä ihasteltaisiin kattavia muuttoreitti- ja pesimiskarttoja

Oulun alueelta.

Rakennettaisiin erityisiä setelibongauslavoja, jossa sadetakkeihin pukeutuneet vapaaehtoiset kiikaroisivat vuorokaudet ympäri tehden arvokasta perushavainnointia. Aina iltaisin kymmenet, jopa sadat, naistenbongaaajat kulkisivat muistiinpanovälineet ja rengastusraudat käsissään kaupungilla ja ravintoloissa. Tulokset kootaisiin keskitetysti ja joka sunnuntai-iltapäivä TV:n luonto-ohjelmassa ihmeteltäisiin harvinaisia seteleitä tai tutkittaisiin vapaan naisen ilta-puuhia piilokojusta otetusta nauhoituksesta. Omia havaintojaan tehneet katsojat voisivat soitella suoraan ohjelmaan ja kertoa havaintonsa ja arvovaltainen raati sitten keskustelisi ja vastaisi soittajan kimurantteihinkin kysymyksiin.

Mutta puuhun pitää nousta tyvestä ja OTIT:n luontokerho on päättänyt kevätkokouksessaan aloittaa julistamalla bongauskisan. Kisa alkaa vappuna ja päättyy kesäkuun ensimmäinen päivä. Kaikki tarvittavat taustatiedot ja ohjeet ovat sisällytetty tähän juttuun ja kaikki ovat tervetulleita kisaan. Kesällä kisan tulokset sitten käsitellään ja julkaistaan ennen vuoden loppua. Voittaja arvotaan 1.13.1994 epäsuorassa TV-ohjelmassa. Kun kevät keväältä osanottajamäärät kasvavat ja tulosten luotettavuus kokemuksen myötä kasvaa voidaan toiminta kasvatetaan kokovuotiseksi ja enemmän koordinoituksi. Myös muita bongauskohteita voitaisiin ottaa mukaan: harvinaiset viinakset, hyvät kiltalehdet, älykkäät vaaleaveriköt, ... mahdollisuuksia on rajattomasti.

Kisassa on kaksi sarjaa: 1. setelibongaus ja 2.

VHNC -naisien bongaus. (VHNC =vapaa, halukas, nuori ja kaunis) Yksi henkilö voi osallistua toiseen tai molempiin sarjoihin. Säilyttääksemme asiat terveellä pohjalla suosittelemme naispuolisille henkilöille vain sarjaa 1. Valituksia miesbongauksen puutteesta emme ota vastaan (vrt. luontokerhon sukupuolijakauma). Toivomme että havaintojen teossa noudatetaan tiettyä formaattia ja jokainen eri havainto kirjoitetaan eri lapulle. Kaikki laput laitetaan sitten kirjekuoriin yhdessä lähettäjän yhteystietojen kanssa. Kirjekuoret on palautettava OTIT:n kiilahuoneelle 15.6 mennessä. Palkintontoja on monta ja ne ovat arvoltaan. Voittajille ilmoitetaan henkilökohtaisesti -älä ota yhteyttä meihin, me otamme yhteyden sinuun!

Vinkkejä ja ohjeita:

1. Setelibongaus

Setelit ovat maksuvälineitä, joilla ennen muovi-rahaa hoidettiin laskut ja muut maksut. Yhteiskunnan kehittyessä ovat setelirahat harvinaistuneet ja nykyinen lama on tehnyt varsinkin isoista seteleistä selvän. Kiitos Suomen syrjäisen sijainnin on täällä vielä seteleitä runsaasti jäljellä. Hyviä havaintopaikkoja ovat korkeat ja aukeat paikat, joissa setelit havaitsee jo kaukaa. Samoin pankkien ja vastaavien laitosten aulat, ravintolatiskit ja raviratojen vedonlyöntipisteet ovat parhainpaikkoja. Jotta ei säilyttäisi seteleitä kannattaa pukeutua hillitysti ja kulkea hiljaa ilman ylimääräistä meteliä. Setelit voidaan jakaa alalajeihin seurasti: 1000 mk:n, 500 mk:n, 100 mk:n, 50 mk:n ja 20 mk:n seteleihin. Koska 100 mk:n ja alle seteleitä on liikkeellä ihan kohtalaisesti, emme ole kiinnostuneita em. seteleiden havainnoista. Jos seteleitä on havaittu usean tuhannen markan edestä olisi syytä kuvata kameralla ympäristöä ja rahoja -tällaisista lisäaineistosta on OTIT:n luontokerho erityisen kiinnostunut.

Pyydämme käyttämään seuraavaa formaattia:
Havainto ja lukumäärä 50 kpl 100 mk:n seteleitä
Havainnon tekijä Teemu Teekkari
Päivämäärä ja kellonaika 12.4.1994 klo 12.30
Paikka KOP:n Oulun pääkonttori
Sää ja tuuli pilvipouta, ei tuulta
Minne havainto oli menossa kassalle
Havainnon tuntomerkit vihreä, kaljun ukon kuva

Sarjanumero (ei pakollinen)???

Näkyvät vartijat ei havaintoja

Oliko valvontakameroita 2 kpl aivan katon rajassa

HUOM! Setelit ovat lain suojaamia, elä riko äläkä taita seteleitä. Tyydy katselemaan -seteli on kauniimmillaan jonkun muun kourassa.

2. Vapaiden, halukkaiden, nuorien ja kauniiden naisten bongaus

Tämä on erittäin vaikea bongauksen laji, sopii ainoastaan miespuolisille teekkareille. Lähes kaikki vinkit jotka pätevät setelibongaukseen pätevät myös tähän. Suurin vaikeus verrattuna setelibongaukseen on VHNC-naisen harvinaisuus ja muiden bongaaajien poishäätäminen. Ehdoton edellytys bongauksen onnistumiselle on riittävä VHNC-naisen tuntemus. Alan kirjallisuutta on tarjolla niukasti, ja ne jotka tietävät asiasta jotain eivätkerro. Jos pelkkä havainnon kirjaaminen ei riitä voi käyttää myös kameraa, tällöin on syytä olla varovainen ettei käy vahinkoja.

Pyydämme käyttämään seuraavaa formaattia:
Havainto ja lukumäärä nainen, monta
Havainnon tekijä Timo Teekkari
Paikka Kaarlehoivin yläkerta
Päivämäärä ja kellonaika 7.5.1991 klo 01.11
Sää ja tuuli vesisade, pimeä (ulkona)
Havainnon liikesuunta ees ja taas
Havainnon tuntomerkit Nainen, you know...
Havainnon nimi ja osoite N.N. ...
Havainnon puhelinnumero 1234567
Miten pääsin havainon lähelle väkisin
Havainnoitsian tila kaamee känni
Mitä sitten tapahtui pakit tuli
Ja mitä sitten tapahtui ei mitään käsitystä
Entä sitten???

HUOM! Alaikäisen naisen ahdistelu/kotiinvieminen on kielletty Suomen laissa. Alaikäinen nainen on parhaimmillaan kun sitä vain ihailee luonnossa.

OTIT:n luontokerhon vastaava

Lapsellinen Wappu

Olipa kerran pienenä lutuisia fuksipalleroita, jotka hortoilivat vuoden pallo juomassa taikka hukassa pitkin yliopiston väröttömiä käytäviä.

Aika kului suhteellisen nopeasti muka opiskellessa, kunnes he huomasivat, että luennoilla istuminen ja prujujen kopiointi olikin vain itsensäpettämistä, silkkaa sijaistointia. Sattuipa joku sitten nerokkaasti keksimään, että voisi osallistua joihinkin bileisiin, ja yllättäen koko jengi onkin siitä lähtien ollut aika monesti humalassa.

Jottei kukaan TEISTÄ valveutuneista (tulevista) Teekkareista Wapun tienoilla olisi selvin päinkään, antakaa kurkullenne puheenvuoro ja huomaatte, miten hyvältä viina maistuukaan. Sitä ei koskaan tiedä, vaikka siitä tulisi sellainen hyvä tapa.

Jotta kynnyks nautiskelun maailmaan olisi matalampi, tarjoamme teille hieman tunnelmakuvia TC:n jäsenten edesottamuksista somewhere in time. Jos katsotte kuvia tarkkaan, huomaatte miten hyvä olo kaikilla on. Vielä parempaa on se, että tekin voitte saavuttaa yhtä hyvän olotilan vain muutamalla ranteen liikkeellä (käsiyömiehiä unohtamatta)

Kun Wapun vietto sitten alkaa, rohkeasti mukaan vaan. Jos tunnette olonne epävarmaksi, nykäiskää jonkun kuvissa esiintyvän tyyppin hihasta ja kysykää mitä tahansa mistä tahansa. Jos kyse on juomisesta tai jotain siihen liittyvästä, niin vastaus löytyy kysymykseen kuin kysymykseen. Jos me emme tiedä vastausta, niin ainakin ryypäämme.

JOKAINEN WAPPU VOI OLLA ENSIMMÄINEN....muistaaksemme...

Terveisin

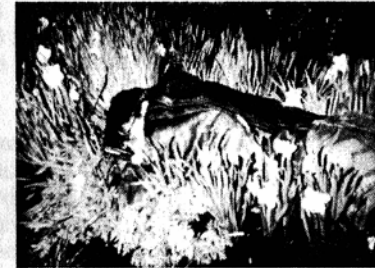
Terveiskommandot

Vasemmalta oikealle: Pyppönen, Cheersleader Katja, Töppimestari Jokke, Spiritual Leader Antti, Yeastmeister (pölokkymies) Mika ja Alan Mestari Leksä iltakävelyllä)

PR Leader Hane ja Börjemeister Laatta retkellä.

Hane vetää maata puoleensa yhtä suurella voimalla kuin maa Hanea

Lakin monimuotokäyttöä

Ottaminen on iloinen asia

Karkkipäivänä pullo minttusuklaata

Uskoisitko että tämä mies töppää nopeammin kuin silmä ehtii havaita?

Luomisen iloa

Kotimaan pitkä 22-25.3

Kokoontuipa eräänä maaliskuisena iltana Teekkaritalolle joukko sini- ja mustahaalarisia teekkareita. Oli heillä mukanaan kasseittain tavaraa ja iloinen mieli. Oli talolla sauna lämmin ja olut kylmää.

Tulipa talolle keskiyöntunteina bussi, postilinjojen kelta-vaikoinen. Siihen nousi tuo hilpeä remmi jo nousukuntoinen. Alkoi matka kohti Lappeenranta. Ensimmäisen kerran reippaiden matkajien bussi pysähtyi vasta Ouluntulissa, josta oli noudettava hieman janojuomaa. Tunnelma bussissa kohosi ja laulu raikui. Aamuyön tunteina alkoi uni kuitenkin painaa joidenkin matkajien silmiä, mutta osa sedistä jaksoi heilua kuin Duracell puput konsanaan. Kunnes, aamun kirkastuessa, saapui bussi Kummelin tahdittamana Lappeenrantaan. Siellä pääsi porukka tutustumaan paikkakuntaan sekä pirteään Rakuuna-merkkiseen mallasjuomaan. Ja illalla juhliittiin ja saunottiin ja pidettiin hauskaa paikallisten opiskelijoiden kanssa. Olipa eräs vielä niin vastuuntuntoinen, että päätti jäädä vapaaehtoisesti vartioimaan matkalaisten busssia yöksi. Aamulla löydettyään kaikki hukassa olleet, pääsivät matkajat suuntaamaan kohti Loviisan ydinvoimalaa. Siellä heitä odotti hiki-nen kiertue ja uninen diaesitys. Ja pois.

Helsinki otti porukan vastaan antaen mahdollisuuden katsoa speksin harjoitus, ja vaikuttaa myös sen tapahtumiin. Ja illan päälle saunottiin ja juhliittiin ja pidettiin hauskaa paikallisten opis-

kelijoiden kanssa. Oli siellä myös muita oululaisia, tutalaiset tutapäivillään. Aamulla taas tien päälle. Jorvaksessa LM Ericssonilla pääsivät matkalaiset hieromaan älynystyröitään parin sekunnin ajan koottavan pyramidin kanssa. Ja kalvosulkeiset ja kiertyä. Kunnes pääsivät he ruokailuun. Oi sitä onnea ja autuutta, kun sai syödä vatsansa täyteen ja ihan ilmaiseksi.

Ja sitten kohti Tamperetta, Nokian ja Pirkanmaan Uuden Panimon kautta. Teekkarisaunalla pidettiin illalla hauskaa paikallisten opiskelijoiden kanssa, saunottiin ja juhliittiin. Ja kävipä sedät ja tädit heilumassa uuden ennätyksen Cupolassa. Peräti 17 kertaa peräkkäin. Ja lopputyö juhliittiin aamuun asti.

Aamuvuorin lähti bussi taas liikkeelle, tällä kertaa kohti Vaasaa ja ABB Strömbergiä. Ja uni maistui, myös kalvosulkeisissa. Ja sitten koitti paluu arkeen ja Ouluun. Matka oli ohi, mutta iloiset muistot matkasta jäivät lämmittämään mieltä saaden tekemään päätöksen: Ensi vuonna uudestaan!

A reporter once asked Stevie Wonder what is was like being born blind. He replied, "It could have been worse. I could have been born black."

"Engineers do it with greater frequency and less resistance."

Ufojen kidnappaus

Sataa tihuutti, kun matelin aamuruuhkassa Kaijonrannasta kohti keskustaa. Keskustaan päästyäni ajoin Isokatu 75:n sisäpihaan ja parkkeerasin Renault'ini varatulle paikalleni. Hyppäsin ulos ja lukitsin auton ovet. Puhtaanapitolaitoksen lakko oli kestänyt jo kolme viikkoa ja sisäpihan roskalaatikoista asfaltille asti pursuilleista banaaninkuorista, vauvanvaipoista ja säilykepurkeista lähti kuvottava löyhy. Kiirehdin sisäovelle ja nousin hissillä 34. kerrokseen.

Kävelin käytävää eteenpäin toimistoni oven kohdalle. Ovesta olevasta kyltistä "J. Kettu, yksityisetsivä" oli kulunut ä-kirjain pois.

- ...menta, Katja, murahdin sihteerilleni, joka minihameessaan viilaili pinkkejä kynsiään - Hyvää huomenta, J, Katja hymyi. - Ole hyvä ja ota kahvia.

Otin hänen ojentamansa kahvimukin käteeni ja kävelin aulan läpi huoneeseeni. Heitin trenssitakkini ja hatun naulakkaan, rötkähdin tuoliini ja nostin jalat pöydälle. Kahvia hörppiessäni tulostin fotonkirjoittimella päivän sanomalehden.

"Eduskunta sääti eilen poikkeuslain tasavallan presidentti Paavo Väyrysen kolmannen virka-kauden puolesta." oli etusivun pääotsikkona. Masentuneena työnsin kaikki asialliset uutisvut silppuriin, sytytin paidantaskusta löytämäni Marlboron ja aloin lukea kolmen viimeisen aukeaman pornosarjakuvia. En päässyt edes ensimmäisen sivun puoleenväliin kun sisäpuhelin parahti.

- Mitä nyt, ärähdin.

- Eräs Herra Burnila pyytää päästä puheillesi, annatko hänen odottaa vai ohjaanko hänet sisään?

- Ääh, vittu..., minä otan hänet heti vastaan. Tumppasin savukkeen, oikaisin kukkaskravattini suoraan ja sulloin sarjakuvat työpöytäni vasempaan ylälaatikkoon. Ovi aukesi ja herra Burnila paapersi sisään. Toivoin, että rypyisen

paitani kainaloissa olevat keltaiset hikiläikät pysyisivät huomaamattomissa.

- Hyvää huomenta, herra Burnila, olkaa hyvä ja istukaa, sanoin samalla kun kättilin häntä pöydän yli. Herra Burnila oli viisissäkymmenissä, turpeanaamainen noin metri kuusikymmentä ja 120 kiloa. Ja ankara tupakoimaan, päätelleen oikeankäden nimettömän ja keskisormen keltaisesta väristä.

- Hyvää huomenta, herra Kettu, sanoi Burnila lässähtäessään tuoliin vastapäätäni.

- Kuinka voin teitä auttaa?, kysyin ja ristin sormenpäini yhteen.

- Minut kidnappattiin toissayönä. Ja kaappajina olivat olennot toisesta aurinkokunnasta.

- Niinkö!, huudahdin ja hirvittävä röhönauru oli kumpuamassa päin Burnilan naamaa, mutta sain kuitenkin pidettyä naamani peruslukemilla. Otin mukavamman asennon tuolissani. - Tuota, voisitteko kertoa koko tapahtuman niin hyvin kuin suinkin vain voitte.

- Kernaasti. Toissapäivänä, siis viime keskiviikkona, vaimon häpäpäivänä muuten, menimme töitten jälkeen kolmen työkaverini kanssa parille kaljalle Madisoniin. Ilta tietysti venähti pidemmälle kuin oli suunniteltu, mutta kun minut ohjattiin valomerkin jälkeen ulos pubista, se tapahtui. - Kidnappausko?

- Kyllä. Astelin vakaasti kohti Otto Karhin-puiston taksiasemaa, kun maailma ympärillä alkoi pyöriä ja pyöriä hullun lailla. Neonvalot välkkyivät silmissäni, ruumiini tärisi ja vapisi ja sitten en muista mitään, kunnes aamulla heräsin puistossa olevan nakkikioskin naisten WC:stä. Olo oli hirvittävä, aivan kuin joku olisi manipuloinut aivojani, sillä ajattelen tuotti viiltävää kipua. Kehoni ja raajani olivat pienten, vielä arpeutumattomien, lääketieteellisten viiltojen peitossa...

- Kuulkaahan nyt herra Burnila. Minun täytyy sanoa että...

- Palkkioksi saisitte 1000 ecua päivältä plus

kulut sekä 25000 ecua kun tapaus on ratkennut.

- ... tapauksenne kiinnostaa minua erittäin paljon.

- Erinomaista, erinomaista. Ja varmaksi vakuudeksi tarinani oikeellisuudesta, löysin kidnappaukseni jälkeisenä aamuna taskustani tämän.

Burnila kaivoi housun taskustaan marmorikuulan kokoisen keltaisen pallon. Hän ojensi sen minulle. Painosta päätellen kuula oli lyijyä, mutta sen kovuus oli teräksen luokkaa.

- Pudottakaa se lattialle, Burnila neuvoi.

Pudotin kuulan lattialle, mutta heti kun se oli koskettanut lattiaa se ponkasi sieltä takaisin kuin lapsuuden kumiset superpallot. Ihmeellistä! Ehkä asiassa on sittenkin jotakin perää.

- Hyvä herra Burnila, kumarruin tuolissani eteenpäin, sillä aloin jo itsekkin olla kiinnostunut. - Jos saan päivän palkan ja kuluja varten 300 ecua etukäteen, aloitan tutkimukseni heti.

- Loistavaa, hehkutti Burnila ja kaivoi lompakostaan 13 sadan ecun seteliä, sekä ihmeellisen keltaisen kuulan, ja ojensi ne minulle.

Kiitin Burnilaa ja vaihdoinme käytikortteja, jotta voisin informoida häntä tutkimusteni edistymisestä mahdollisimman pian. Lopuksi kättilimme ja pyysin Katjaa saattamaan herra Burnilan ulos toimistostani.

Burnilan lähdettyä join vielä kupin kahvia ja luin pornosarjokset loppuun. Sen jälkeen heilautin takin niskaani, sanoin Katjalle olevani tutkimusteni parissa ainakin kaksi seuraavaa päivää, jolloin en ole tavattavissa. Paiskasin toimiston oven kiinni ja laskeuduin hissillä parkkipaikalle, josta kurvasin torinrantaan Hotelli Vaa-

kunaan.

Hissipojan käskin ajaa 75. kerrokseen, missä oli näköalabaari Sky Bar. Hissimatka kesti kotvasen, ja heti baariin päästyäni pistin jukeboxiin soimaan Mötörheadin Ace of Spades'n seitsemän kertaa peräkkäin ja lompsin nojailemaan tiskille.

- Votka russian ja harmaa Belmont, sanoin ja maksoin kun tilaus saapui.

Baarin elähtänyt kolmivitonon tumma strippari tuli rotkottelemaan rintojaan naamani eteen samaan tahtiin kuin Lemmy ulvoi jukeboksissa. Tissit eivät olleet hyvännäköiset, joten siirryin istumaan maisemapöytäni, josta oli satainen näköala yli koko huhtikuusen kaupungin.

Kulautin paukun kurkkuun, poltin savukkeen ja aloitin ajattelutyön. Burnilan tarinan täytyi olla silkkää paskaa lukuunottamatta ihmeellistä kuulaa, jonka hän oli minulle antanut. Tilasin vielä yhden russianin ja poistuin baarista. Jukeboxiin jäi vielä neljä Ace of Spades'ia.

Torin rannasta hurautin Isollekadulle, missä oli kaupallinen materiafysiikan tutkimuslaitos. Laitoksen valkeassa, funkkistyylisiin kalustetuissa odotustilassa hintelä runkkarin näköinen rillipää otti kuulan ja analysoi sen atomiabsorbtiiospektrofotometrillä. Tulos oli, että kuula sisälsi vähän kumia ja rautaa ja enimmäkseen tuntematonta alkuainetta jota maapallolla ei esiinny. Rillipää olisi tahtonut kuulan lisätutkimuksia varten. Kieltäydyin, mutta rillipää vaati vaatimistaan, ja sain ottaa kuulan mukaani vasta sitten, kun olimme tehneet treffit San Fransiscoon tänä illaksi. Tutkimuslaitoksesta ajoin suoraan järvi-apartementokseeni Kaijonrantaan, missä söin, ja torkuin iltaan asti.

Tiina Vierto-korkinavaajaherätyskelloni herätti minut iltakahdeksalta. Otin kevyen suihkun, valitsin kaapista puhtaan paidan, punaisen kravatin ja tummanvihreän bleiserin. Taksimatalla Madisoniin harmittelin perjantai-iltaa, koska sieltä ei saa enää viiden ecun kaljoja.

Madisoniin sain jonottaa räntäsateessa puoli tuntia, kunnes pääsin sisään. Baari oli tupaten täynnä. Tein pari kierrosta ja onnekseni havaitsin, että ketään tuttua ei ollut paikalla. Tehdesäni vaatavaa tutkimustyötä minulla on muutakin tekemistä kuin kerrata vanhoja panojuttuja.

Tiskin ääreltä, läheltä oluthanoja, vapautui paikka johon kiilasin itseni istumaan. Tarjoilija

oli sopivasti kohdalla, joten tilasin ensimmäisen keppanan. Kaljan saatuaani joku repi hihaani ja alkoi rähjäämään:

- Saatana juppi, perkele. Pistit Sky Baarissa seittämän hevypiisiä peräkkäin. Arvaa oliko kestämistä, häh! Nyt mennään kuule vittu ulos selevittelemään tämä juttu seleväksi, saatana! En jaksanut sanoa mitään, mutta onneksi miltei samantien portsaari tarttui räyhääjää niskasta ja lennätti hänet baarista ulos suoraan vesirapakoon.

Kymmenen tuopin ja muutaman mustan rysän jälkeen kello oli jo kaksikymmentä yli yksi, kun tunsin olevani sopivassa kunnossa kohtamaan letkunpuistossa ufomiehet. Ajatus nauhatti itseänikin niin, että annoin lähtiessäni portsaarille kymppin kolmannen asteen yhteyden kunniaksi.

Räntäsade oli tauonnut ja lämpötila oli pari astetta pakkasen puolella. Mutta missä kaikki ihmiset olivat? Tähän aikaan puliukkoa ja -akkaa pitäisi laahata pitkin keskustaa laumoitain. Aistin vain vain ympärilläni olevan hiljaisuuden. Samassa maailma alkoi pyöriä, polviani heikotti, kauppaikkaiden mainosvalot tunkuivat silmiini kuin stiletit. Luulin, että pian pökerryin, kunnes näin ufon. Metallin värinen, sylinterin muotoinen, pituudeltaan arviolta 200 metriä, halkaisijaltaan 30 metriä lipui Valkealin-

nan korttelin yläpuolelta minua kohti noin sadan metrin korkella. Yritti huutaa, mutta en kyennyt. Ufo välähti, jokin tarttui minuun ja aloin leijailia ylöspäin kohti ufon sydämeen avautunutta mustaa, neliönmuotoista aukkoa. Menetin tajuntani.

Olin alasti ja minut oli sidottu raajoistani kirkaasti valaistulle kylmälle pöydälle. Viisi kolmi-silmäistä, sinistä olentoa viilteli minua joka puolelta raajoissaan olevilla sähkövillillä instrumenteilla. Onneksi en tuntenut kipua. Sitten aivoihini iski viiltävä tuska, ikäänkuin joku imisi aivosolujani tyhjiöpumpulla tärykalvojeni läpi. Kiljuin kuin teurassika. Silmissäni musteni.

Heräsin. Raotin varovasti silmäluomiani ja huomasi olevani apartementoksessani, omassa vuoteessani. Kellon viisarit osoittivat kymmentä yli kahdeksaa aamulla. Vaatteni olivat hajan hajan lattialla ja tarkastellessani itseäni huomasi siellä täällä kämmenissä, jaloissa ja jopa kasvoissani pieniä haavaumia. Päätäni särki. Nukahdin vielä kahdeksi tunniksi, kunnes nousin ylös. Kasvoiltani valui hiki ja pääni tuntui tyhjältä. Elimistöni on varmasti pumpattu täyteen ihmiskunnalle tuntemattomia kemikaaleja. Pahoinvoinnista huolimatta soitin herra Burnilalle ja sovin tapaamisen illaksi toimistolleni. Valelin kasvoni kylmällä vedellä ja käynnistin RISCin, jolle aloin sanella viimeyön järkyttäviä tapahtumia.

Hedgehog

Instructions

1. Read these instructions. Save these instructions for later evidence.
2. Follow all warnings and instructions that may or may not be market on the product. If not, follow established procedure.
3. Remove excess covering material before using. Tender, decisive handling will result in the desired function. For the comfort of the user, keep the product clean.
4. Do not use this product near manufacturers. In some countries using this product in public will result in legal charges against you.
5. Do not place this product on an unstable cart, stand or table. The product may fall, causing serious damage to both the product and the user.
6. Slots and openings in the body of the product, both back, bottom and front are provided for exchange of fluids and solid matter. To ensure reliable operation of the product and the satisfaction of the user and to prevent the product from overflowing and thus malfunctioning, these openings must not be blocked or covered during usage.
7. The product can be used placed on beds, sofas, rugs, furs or any reasonably flat surfaces. The surface in question can be both vertical or horizontal or any degree in between. This product should not be placed over a radiator, heat-register or in a built-in installation for long periods of time. Usage under water requires special equipment.
8. This product should be operated from the type of power source indicated by the manufacturers. If you are not sure of the type of the power available, consult the manufacturers.
9. As a safety feature, this product has a grounded power outlet. All plugs of any type fit into this major outlet. This is a feature enabling universal use. If you are unable to insert the plug into the outlet, contact your physician to fix the problem. Do not defeat the purpose of universally fitting outlet.
10. Do not allow anything to rest on the product. Do not locate this product where persons will walk on the product.
11. If multiple users are operating the product at the same time, make sure that the number of users does not exceed the number of slots available. Also make sure that the product can continue to perform under multiple users.
12. Never push objects of any kind into this product through any slots if there is a chance they may touch dangerous or vital points of the product. Never use electric probes without proper insulation as they can cause an electric shock.
13. Do not attempt to service this product yourself, as opening or removing the built-in covers may expose the product to serious risks. Refer all servicing to clinical personel.
14. Restrain yourself from using the product under following conditions: a) If liquid containing ethanol has been inserted in large amounts thus rendering the product disfunctioning. b) If the product has been exposed to hard radiation. c) If there are doubts wether the product has viruses or diseases. However, with proper precautions product can be used. d) If the product in question is not your own or the product is otherwise strange. Again, with proper precautions these types of this product can be used. e) If the product does not operate normally when the operating instructions are followed. f) If the product exhibits a distinct change in performance, indicating a need for recalibrating. g) If the product is in stand-by state.

Valasvisa

Päivänpä tässä muutamana kävi toimistollamme pieni ikävä kömmähdys. Sattui niin ikävästi, että jäsenanomuksia lueskellessamme PR-johtajamme Hannes põlähti huminalla sisään täysissä keskiviikoissa lastut vielä bonuksena (lue: tosi naamoissa ja silmälasit särki) ja siinä kaatuillessaan siten kaatoi pöytien ja tuolien lisäksi laatikon, jossa hakemuksia pidettiin, ja osa valokuvista ja pape-reita meni sekaisin kuin humanisti põlökystä. Nyt pyydämme SINUN apuasi kuvien ja tekstien yhdis-tämisessä. Alla on kuusi kuvaa jotka pitää yhdistää oikeaan tyyppiin.

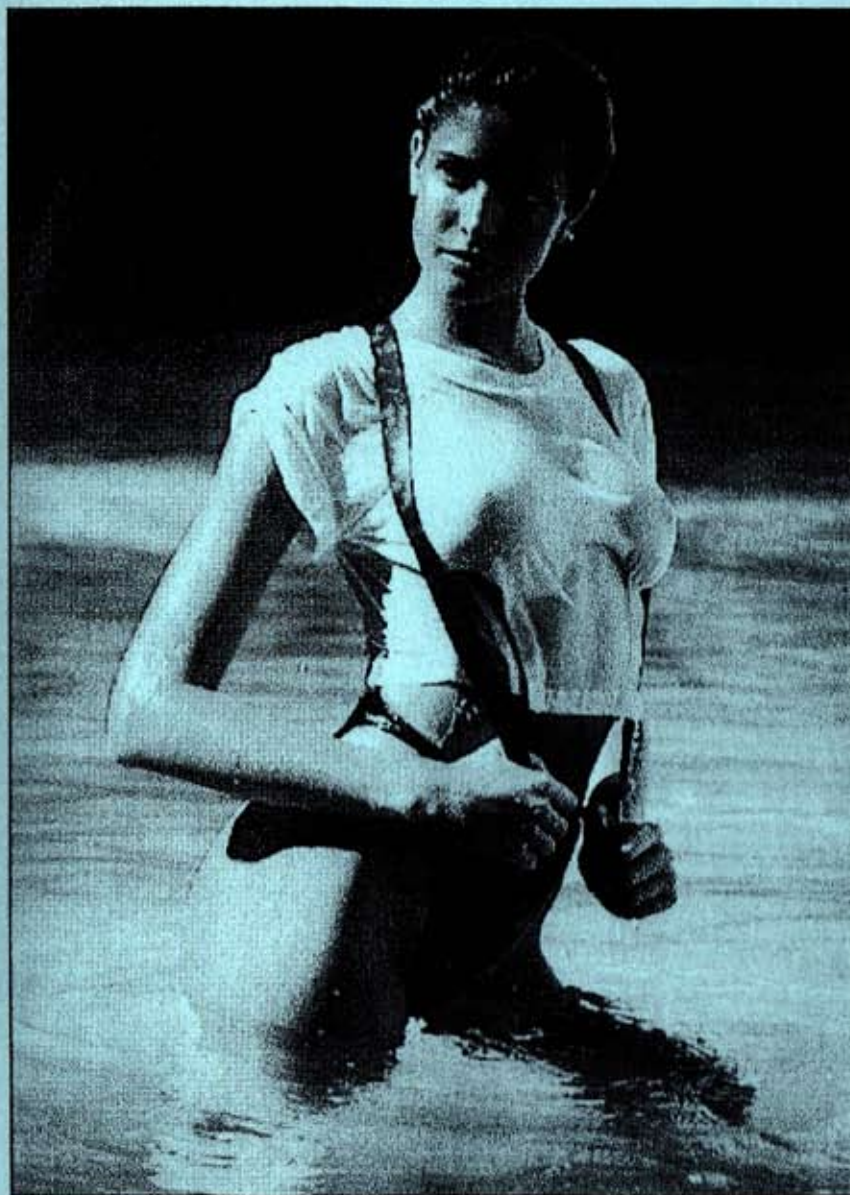
Vastaukset voitte lähettää osoitteeseen:

TC HQ 0132

Koskenkorva

Oikein vastanneiden kesken ryyppätään.

- A) Anna Pilu, Syntaksis
- B) Heidi Puhto, Optiem
- C) Jaana Banaani, Prosessi
- D) Ikä Loppu, Alakerta
- E) Kammo Valas, OTIT
- F) Imu Kone, Lääkis

Wappuna uidaan, eiks je??

Takasivun Wappupoika

Puhis ja uusi ennätys: 169 kellojaksoa!

Wappu 1994 virallinen ohjelma:

- 27.4 Ryypätään
- 28.4 Ryypätään
- 29.4 Ryypätään
- 30.4 Ryypätään
- 1.5 Ryypätään